31998R2799

24.12.1998 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 349/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2799/98

z dnia 15 grudnia 1998 r.

ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

uwzględniając opinię Komitetu Walutowego ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. dotyczące wprowadzanie euro ([5]) stanowi, że od dnia 1 stycznia 1999 r. walutą Państw Członkowskich biorących udział w Unii Gospodarczej i Walutowej jest euro; agromonetarne porozumienia ustanowione na podstawie:

— rozporządzenia Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. dotyczące jednostki rachunkowej i kursów wymiany, które mają być stosowane do celów Wspólnej Polityki Rolnej ([6]);

— rozporządzenia Rady (WE) nr 1527/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. regulujące rekompensację redukcji rolniczych kursów przeliczeniowych niektórych walut narodowych ([7]);

— rozporządzenia Rady (WE) nr 2990/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. regulujące rekompensację rolniczych kursów przeliczeniowych przed dniem 1 stycznia 1997 r. ([8]);

— rozporządzenia Rady (WE) nr 724/97 z dnia 22 kwietnia 1997 r. określające środki i rekompensację dotyczącą znaczącej rewaluacji, która ma wpływ na dochody gospodarstw ([9]);

zasadniczo polegają na systemie szczególnych rolnych kursów przeliczeniowych odmiennych od faktycznych kursów wymiany walut; taki system nie jest zgodny z wprowadzeniem euro; w związku z tym powinny zostać ustanowione porozumienia agromonetarne dostosowane do nowej sytuacji, a rozporządzenia ustanawiające poprzednie porozumienia agromonetarne powinny zostać uchylone.

(2) W obecnej sytuacji walutowej, gdy luki pomiędzy kursami wymiany i rolniczymi kursami przeliczeniowymi są umiarkowane, istnieje możliwość ustanowienia mniej skomplikowanego systemu agromonetarnego bliższego obecnej sytuacji walutowej; w konsekwencji przeliczenie na waluty narodowe Państw Członkowskich, niebiorących udziału w tym systemie, cen oraz ustalonych w euro wartości w instrumentach prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej może być dokonane przy użyciu kursu wymiany euro w odniesieniu do tychże walut; taki przepis ma ponadto zaletę znaczącego uproszczenia zarządzania Wspólną Polityką Rolną.

(3) Kurs wymiany euro na waluty narodowe może zmieniać się w ciągu okresu, w którym przeprowadzana jest dana operacja; kurs stosowany do takich operacji musi zostać określony; zasadniczo należy brać pod uwagę zdarzenie, poprzez które ekonomiczny cel tej operacji jest osiągany; stosowany kurs wymiany powinien dotyczyć dnia, w którym zdarzenie to ma miejsce; może zaistnieć konieczność określenia przedmiotowego zdarzenia lub odstąpienia od jego stosowania, przestrzegając niektórych kryteriów, a w szczególności prędkości, z jaką zachodzą ruchy walutowe.

([1]) Dz.U. C 224 z 17.7.1998, str. 15.
([2]) Dz.U. C 328 z 26.10.1998.
([3]) Opinia dostarczona dnia 9 września 1998 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([4]) Opinia dostarczona dnia 30 września 1998 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([5]) Dz.U. L 139 z 11.5.1998.
([6]) Dz.U. L 387 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 150/95 (Dz.U. L 22 z 31.1.1995, str. 1).
([7]) Dz.U. L 148 z 30.6.1995, str. 1.
([8]) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1451/96 (Dz.U. L 187 z 26.7.1996, str. 1).
([9]) Dz.U. L 108 z 25.4.1997, str. 9. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 942/98 (Dz.U. L 132 z 6.5.1998, str. 1).

(4) W przypadkach dużej rewaluacji walut o potencjalnym wpływie na ceny i kwoty inne niż dopłaty bezpośrednie, dochody gospodarstw mogą w pewnych warunkach zostać zmniejszone; w konsekwencji uzasadnione byłoby ustanowienie tymczasowego degresywnego wsparcia, które zrekompensowałoby efekty rewaluacji i utrzymałoby tempo rozwoju cen w rolnictwie w sposób zgodny z zasadami całokształtu gospodarki.

(5) Szczegółowe zasady przyjęte do rodzaju dopłat mają za zadanie rekompensować skutki dużych rewaluacji walut na poziomie niektórych rodzajów dopłat bezpośrednich w walucie narodowej.

(6) Przepisy dotyczące finansowania dopłat kompensacyjnych muszą zawierać postanowienia dotyczące udziału ze strony Unii Europejskiej oraz Państw Członkowskich.

(7) W dłuższym okresie sektor rolny musi się dostosować, tak jak inne sektory gospodarki do rzeczywistości walutowej; w związku z tym należy ustanowić datę zakończenia stosowania przepisów kompensacyjnych; ustanowienie takiej daty jest częścią dyscypliny budżetowej.

(8) Rozumowanie nakazuje, aby ustanowione zostały specjalne zasady dotyczące wyjątkowych sytuacji pojawiających się bądź to w Unii Europejskiej bądź na rynku światowym, które wymagają natychmiastowego działania, aby zapewnić efektywne działanie przepisów ustanowionych na podstawie Wspólnej Polityki Rolnej.

(9) Państwo Członkowskie, które nie bierze udziału w Unii Gospodarczej i Walutowej, musi mieć możliwość dokonywania płatności za wydatki wynikające z instrumentów prawnych, dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej w euro, a nie w walucie narodowej; powinny zostać podjęte kroki w celu zapewnienia, że możliwość ta nie prowadzi do nieuzasadnionej przewagi strony dokonującej płatności lub otrzymującej płatność.

(10) Powinien zostać ustanowiony przepis, aby umożliwić rozwiązania tymczasowe w celu ułatwienia wprowadzania nowych porozumień agromonetarnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

a) „instrumenty prawne dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej" oznaczają:

— instrumenty prawne oparte bezpośrednio lub pośrednio na art. 43 Traktatu, z wyjątkiem Wspólnej Taryfy Celnej i inne instrumenty prawne ustawodawstwa celnego, stosowane zarówno do produktów rolnych jak i przemysłowych,

— instrumenty prawne stosowane w przypadku produktów przetworzonych na bazie produktów rolnych i podlegające szczególnym przepisom handlowym;

b) „Państwa Członkowskie uczestniczące" oznaczają: Państwa Członkowskie, które przyjęły jednolitą walutę zgodnie z zasadami Traktatu;

c) „Państwa Członkowskie nieuczestniczące" oznaczają: Państwa Członkowskie, które nie przyjęły jednolitej waluty;

d) „waluty narodowe" oznaczają: waluty krajowe Państw Członkowskich nieuczestniczących oraz państw trzecich;

e) „kurs wymiany" oznacza: rynkowy kurs wymiany pomiędzy euro a walutą krajową;

f) „znacząca rewaluacja" oznacza: sytuację, w której średni roczny kurs wymiany jest niższy od progu określonego jako najniższy średni roczny kurs przeliczeniowy stosowany w okresie trzech poprzednich lat oraz średni kurs walutowy z dnia 1 stycznia 1999 r.;

g) „znacząca część rewaluacji" oznacza procent, o który średnia roczna przypada poniżej progu, do którego odnosi się lit. f).

Artykuł 2

1. Ceny i kwoty ustalone w instrumentach prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej są wyrażane w euro.

2. Są one również przyznawane lub pobierane w euro w Państwach Członkowskich uczestniczących. W pozostałych Państwach Członkowskich będą przeliczane na waluty krajowe za pomocą kursu walutowego i bez uszczerbku dla art. 8 przyznawane lub pobierane w walucie krajowej.

3. Jednakże dla kwot dotyczących importu i dotyczących podatków eksportowych ustalanych w euro przez instrumenty prawne dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej i stosowanych przez Państwa Członkowskie w walutach krajowych, kurs przeliczeniowy jest równy współczynnikowi stosowanemu na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ([1]).

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 17 z 21.1.1997, str. 1).

Artykuł 3

1. Terminem obowiązującym dla kursu wymiany jest termin:

— dopełnienia formalności celnych przy imporcie lub eksporcie w przypadku kwot pobieranych lub przyznanych w handlu z państwami trzecimi,

— zdarzenia, w którym cel ekonomiczny osiągany jest we wszystkich innych przypadkach.

2. Tam gdzie termin obowiązujący, do którego odnosi się ust. 1, musi być wyszczególniony lub nie może być brany pod uwagę z powodów specyficznych dla organizacji rynku lub kwot, o których mowa, szczególny termin obowiązujący jest określany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9 biorąc pod uwagę następujące kryteria:

a) aktualne, jak najszybsze stosowanie możliwych korekt kursu wymiany;

b) podobieństwo terminów obowiązujących w odniesieniu do analogicznych operacji przeprowadzanych w ramach innych organizacji rynków;

c) związek pomiędzy terminami obowiązującymi w odniesieniu do różnych cen i kwot dotyczących organizacji jednolitego rynku;

d) praktyczność i skuteczność kontroli wdrażania odpowiednich kursów wymiany.

Artykuł 4

1. Dla cen i kwot innych niż te, określone w art. 5, Państwa Członkowskie mogą przyznawać rolnikom dopłaty kompensacyjne) w przypadku znaczącej rewaluacji. Płatności są dokonywane w trzech kolejnych transzach, z których każda przeznaczona jest na dwanaście miesięcy począwszy od miesiąca marca następującego po miesiącu znaczącej rewaluacji.

Te dopłaty kompensacyjne nie mają formy wsparcia związanego z produkcją inną niż produkcja w ustalonym, uprzednim okresie. Nie wspierają one żadnych szczególnych rodzajów produkcji i nie będą zależne od produkcji następującej po ustalonym okresie.

2. Maksymalna wartość pierwszej transzy wsparcia kompensacyjnego dla wszystkich Państw Członkowskich jako całości, jest ustalana zgodnie z procedurą ustaloną w art. 9 poprzez pomnożenie znaczącej części rewaluacji przez zryczałtowaną stawkę straty w dochodzie, określoną zgodnie z punktami 1 i 3 załącznika.

3. Maksymalna wielkość pierwszej transzy jest zmniejszona lub zniesiona w miarę potrzeby, przy uwzględnieniu sytuacji na rynku zaistniałej przez rok do czasu znaczącej rewaluacji.

4. Wsparcie nie jest przyznawane dla części kwot obliczonych zgodnie z ust. 2, która nie przekracza znaczącej rewaluacji o 2,6 %.

5. Kwoty wypłacone w ramach drugiej i trzeciej transzy są zmniejszane dla każdej transzy na podstawie poziomu poprzedniej transzy, przynajmniej o trzecią część kwoty wypłaconej w ramach pierwszej transzy.

Kwoty wypłacone na podstawie drugiej i trzeciej transzy są zmniejszone lub zniesione w rezultacie zmian dochodów, w wyniku rozwoju kursów wymiany rejestrowanych do początku miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc odpowiedniej transzy, biorąc pod uwagę sytuację rynkową zaistniałą w tym samym okresie.

6. Sytuacja rynkowa jest brana pod uwagę na podstawie ust. 3 i ust. 5 akapit drugi zgodnie z następującymi kryteriami:

Wartość jednej lub kilku transzy w jednym lub w kilku sektorach może zostać zredukowana, jeśli odnotowano, że:

a) w ciągu roku, w którym znacząca rewaluacja ma miejsce lub w okresie pomiędzy początkiem poprzedniej transzy i początkiem miesiąca poprzedzającego pierwszy miesiąc transzy o której mowa, ceny rynkowe w Państwach Członkowskich, których to dotyczy, były zazwyczaj równe lub wyższe niż średnie ceny rynkowe w Państwach Członkowskich, których waluty nie zostały znacząco zrewaluowane w takim samym czasie. Ceny rynkowe są porównywane za pomocą wskaźnika o bazie 100 dla cen rynkowych wyrażonych w walucie krajowej lub w euro,

lub

b) związek pomiędzy datami obowiązujących terminów w sektorze, którego to dotyczy i datami znaczącej rewaluacji jest taki, że nie ma uzasadnienia dla przyjęcia, że rewaluacja miała wpływ w rozpatrywanym okresie.

W przypadkach, w których stosowana jest lit. b), redukcja o przynajmniej jedną trzecią, określona w art. 4 ust. 5, jest obliczana na podstawie kwoty pierwszej transzy, która zostałaby przyznana, jeżeli lit. b) nie zostałby zastosowany.

W świetle doświadczenia, kryteria te mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą ustaloną w art. 9.

Artykuł 5

1. W przypadkach, w których kurs walutowy stosowany w terminie obowiązującym dla:

— pomocy zryczałtowanej obliczanej na hektar lub sztukę zwierząt,

lub

— premii kompensacyjnej na jedną owcę lub kozę,

lub

— kwoty natury strukturalnej lub środowiskowej,

jest poniżej tych stosowanych poprzednio, Państwa Członkowskie, których to dotyczy, mogą dokonać płatności kompensacyjnych dla rolników w trzech kolejnych transzach, z których każda obejmuje okres dwunastu miesięcy, zaczynając od terminu obowiązującego.

Dopłata kompensacyjna musi zostać przyznana w formie dodatku do dopłat, premii i kwot, o których mowa w pierwszym akapicie.

2. Maksymalna wartość pierwszej transzy dopłat kompensacyjnych dla wszystkich Państw członkowskich jako całości, jest ustalona według procedury ustanowionej w art. 9, zgodnie z punktem 4 Załącznika. Jednakże Państwa Członkowskie mogą zrezygnować z przyznania dopłat kompensacyjnych, jeśli ta kwota dotyczy redukcji o mniej niż 0,5 %.

3. Każda z kwot wypłaconych na podstawie drugiej i trzeciej transzy jest redukowana na podstawie poziomu z poprzedniej transzy o przynajmniej trzecią część kwoty wypłaconej w ramach pierwszej transzy.

4. Kwoty, określonej w ust. 3, są redukowane lub zniesione w razie potrzeby w rezultacie zmian dochodów, w wyniku rozwoju kursów wymiany odnotowanych pierwszego dnia drugiej i trzeciej transzy.

5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania w odniesieniu do kwot, w stosunku do których stosowany był kurs niższy niż nowy kurs stosowany w okresie dwudziestu czterech miesięcy bezpośrednio poprzedzających funkcjonowania nowego kursu.

Artykuł 6

1. Udział Wspólnoty w finansowaniu jest równy:

— 50 % kwoty rzeczywiście wypłaconych dopłat kompensacyjnych, do których odnosi się art. 4,

— 50 % kwot, które mogą zostać przyznane na dopłaty kompensacyjne, do których odnosi się art. 5. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wycofać się z krajowego uczestnictwa w finansowaniu dopłat.

2. Do celów finansowania Wspólnej Polityki Rolnej, udział ten musi stanowić część interwencji w celu stabilizacji rynków rolnych.

Artykuł 7

1. W przypadku, kiedy wyjątkowe praktyki monetarne w odniesieniu do walut krajowych są odpowiedzialne za zagrożenie stosowania instrumentów prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, Komisja podejmuje decyzję odnośnie do odpowiednich środków ochronnych, które, jeśli to konieczne, mogą odstępować od stosowania istniejących instrumentów prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej.

Rada oraz Państwa Członkowskie są niezwłocznie poinformowane o środkach, do których odnosi się akapit 1.

Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w okresie trzech dni roboczych następujących po dniu, w którym zostało powiadomione o środkach ochronnych.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca po powiadomieniu o środkach, o których mowa.

2. W przypadku gdy wyjątkowe praktyki monetarne w odniesieniu do walut krajowych są odpowiedzialne za zagrożenie stosowania instrumentów prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, Komisja, na podstawie kompetencji, jakie instrumenty te jej nadają, może w każdym przypadku osobno odstąpić od tego rozporządzenia, szczególnie w następujących przypadkach:

— kiedy państwo wykorzystuje nienormalne techniki wymiany, jak np. zróżnicowane kursy walutowe lub prowadzi operacje barterowe,

— kiedy państwa posiadają walutę niewymienialną na oficjalnych zagranicznych rynkach dewizowych lub kiedy tendencja tych walut może wywołać zaburzenia w handlu.

Artykuł 8

1. Jeśli Państwo Członkowskie nieuczestniczące postanawia opłacić w euro, a nie w walucie krajowej, wydatki wynikające z instrumentów prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej, wówczas to Państwo Członkowskie podejmuje takie środki, w których użycie euro nie spowoduje systematycznej przewagi w porównaniu z użyciem waluty krajowej.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o planowanych środkach, zanim zostaną one wprowadzone w życie. Środki te mogą nie zostać wprowadzone, dopóki Komisja nie powiadomi o swojej zgodzie.

Artykuł 9

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustaloną w:

a) artykuł 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 z 30 czerwca 1992 r., dotyczącego wspólnej organizacji rynku zbóż [1],

lub

b) odpowiednich artykułach innych rozporządzeń dotyczących wspólnej organizacji rynków rolnych lub produktów rybołówstwa,

lub

c) odpowiednich artykułach innych przepisów wspólnotowych wprowadzających podobną procedurę.

Artykuł 10

1. W przypadkach, w których konieczne są przejściowe środki, aby ułatwić początkowe stosowanie niniejszego rozporządzenia, są one przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9 i są stosowane przez okres ściśle konieczny do wprowadzenia nowych przepisów.

2. Rozporządzenia (EWG) nr 3813/92, (WE) nr 1527/95, (WE) nr 2990/95 i (WE) nr 724/97 tracą moc.

3. Odniesienia dla rolniczego kursu przeliczeniowego w instrumentach prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej dotyczą dnia 1 stycznia 1999 r., aby odnieść się do kursu przeliczeniowego nieodwołalnie ustalonego przez Radę zgodnie z art. 1091 ust. 4 Traktatu dla walut krajowych oraz kursu, do którego odnosi się art. 2 ust. 2, a w odpowiednich przypadkach art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia dla walut krajowych.

[1] Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 923/96 (Dz.U. L 126 z 24.5.1996, str. 37).

Odniesienia do reprezentatywnych kursów rynkowych ecu w instrumentach prawnych dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej dotyczą dnia 1 stycznia 1999 r., aby odnieść się do kursu wymiany euro.

Za odniesienia do dopłat kompensacyjnych, których dotyczy rozporządzenie (EWG) nr 3813/92 i rozporządzenie (WE) nr 724/97 przyjmuje się odniesienia do art. 4, 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Za odniesienia do terminów obowiązkowych, których dotyczy art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 przyjmuje się odniesienia do art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenia stosuje się od dnia 1 stycznia 1999 r.

Artykuł 4, 5 i 6 mają zastosowanie tylko w przypadku znaczącej rewaluacji mającej miejsce przez dniem 1 stycznia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 1998 r.

W imieniu Rady

W. MOLTERER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Zryczałtowana stawka straty w dochodach, których dotyczy art. 4 ust. 2 rozporządzenia jest równa:

   a) sumie 1 %:

      — końcowej produkcji rolnej zbóż, wraz z ryżem, burakami cukrowymi, mlekiem i przetworami mlecznymi, wołowiną i cielęciną, oraz

      — wartości ilości produktów dostarczonych na podstawie umowy, która zgodnie z zasadami wspólnotowymi, ustala minimalną cenę płaconą producentom za produkty, do których nie odnosi się pierwszy myślnik, oraz

      — dopłat lub premii wypłacanych rolnikom, z wyjątkiem tych, do których odnosi się art. 5 rozporządzenia;

   b) po odjęciu:

      — 0,5 % wartości konsumpcji pośredniej w formie pasz dla zwierząt, oraz

      — wpływu na podatek redukcji wartości dodanej brutto w cenach rynkowych, wynikającej z operacji objętych lit. a) i poprzednim akapitem, oraz

      — odliczenia odpowiadającego 1 % przewidywanych przez EFOGR wydatków na następujące pozycje:

         — całkowitą wartość stawki ryczałtowej dopłaty na hektar,

         — połowę kwoty dopłat strukturalnych i środowiskowych, oraz

      — 130 % premii na mięso baranie i mięso kozie.

2. Kwoty, do których odnoszą się drugi i trzeci akapit punktu 1 lit. a), nie są brane pod uwagę, jeśli ich suma wynosi mniej niż 0,01 % końcowej produkcji rolnej danego Państwa Członkowskiego w odpowiednim sektorze produktów.

   Do celów niniejszego rozporządzenia sektory produktów odpowiadają zagregowanym pozycjom zidentyfikowanym w ekonomicznych rachunkach w rolnictwie, sporządzanym przez Eurostat lub grupom tych zagregowanych pozycji według poniższej listy:

   1. Zboża i ryż
   2. Buraki cukrowe
   3. Mleko i przetwory mleczne
   4. Wołowina/cielęcina
   5. Nasiona oleiste i oliwa z oliwek
   6. Świeże owoce i warzywa
   7. Ziemniaki
   8. Wino i moszcze
   9. Kwiaty i materiał szkółkarski
   10. Wieprzowina
   11. Mięso baranie i mięso kozie
   12. Jaja i drób
   13. Inne.

3. Zryczałtowana stawka strat w dochodach jest określana na podstawie informacji dotyczących:

   a) rachunków ekonomicznych dla rolnictwa dostępnych z Eurostatu za ostatni rok kalendarzowy kończący się przed datą znaczącej rewaluacji, w przypadku pierwszego myślnika punktu 1 lit. a) i pierwszego i drugiego myślnika punktu 1 lit. b);

b) wyniku budżetu lub w przypadku jego braku, budżetów lub projektów budżetów, bądź wstępnych projektów budżetów dotyczący:

— dochodów w roku, określonego w lit. a), w przypadku pkt 1 lit. a) tiret drugie i trzecie,

— roku budżetowego rozpoczynającego się w trakcie roku obrotowego dla zbóż, w którym znacząca rewaluacja miała miejsce, w przypadku trzeciego myślnika punktu 1 lit. b).

Do celów stosowania punktu 2, w skrajnych przypadkach, informacja, której dotyczy lit. a) powyżej, będzie brana pod uwagę również z uwzględnieniem danych z poprzednich dwóch lat.

4. Dopłaty, których dotyczy art. 5 lit. 1 rozporządzenia będą obliczane jako funkcja danych, do których odnosi się pkt 3 lit. b) tiret pierwsze niniejszego załącznika.